

# ZILELE AMANȚILOR

Corina Ozon

© 2019 Corina Ozon  
© 2019 Editura Herg Benet, pentru prezenta ediție

Te rugăm să nu reproducă textul fără acordul expres al editurii, fie pe suport fizic, fie pe suport electronic, în afara limitelor legale de citare pentru utilizarea în recenzii sau în contexte de promovare.  
Sprijină și tu creativitatea. Îți mulțumim.

Ediția a 2-a

**Editura Herg Benet**  
Str. Brațului nr. 20, sector 2, București, România  
[www.hergbenet.ro](http://www.hergbenet.ro)  
[editor@hergbenet.ro](mailto:editor@hergbenet.ro)

Copertă: TheSpartan Bureau  
Foto copertă: © Adobe | margostock

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**  
**OZON, CORINA**

**Zilele amanților** / Corina Ozon. - Ed. a 2-a. - București :  
Editura Herg Benet, 2019  
ISBN 978-606-763-219-4

821.135.1

Tipărit în România

EDITURA  
HERG BENET

## 1. AMANTUL ÎNSURAT ȘI ZIUA FEMEII

Aoleu, era să uit că trebuie să-i cumpăr ceva nevesti-mii azi. Că iar începe cu aducerile aminte că în alți ani eram atent, că pula mea. Păi în alți ani nu aveam atâtea griji. Acum sunt și copiii, și soacră-me. Stai că și aleia trebuie să-i iau ceva, că iar se preface că moare de inimă. Unde dracu' să merg ca să termin mai repede? Frate, mor să merg la cumpărături! Nu mi place deloc. Gata, merg la mall. Așa, și la mall ce să cumpăr? Haine? Are Teo să dea și de pomană, iar la soacră-me nu mă bag la îmbrăcăminte. Mai nou văd că poartă numai haine roz și mov, cică aşa e trendul. Păi, ce, ea mai e de trend? Să zică mersi că mai are ce pieptăna când iese din casă. Să văd de niște cosmetice. Dar și de-astea are nevastă-me, iar eu nici nu mă pricep care e de piele grăsă, subțire, pula

mea. Lasă, că își ia teea din astea. Parfum abia i-am luat de Crăciun. Băi, deci ce căcat fac? Că trebuie să ajung și la Cati. Aha! Uite aici cafeneaua în care am cunoscut-o pe Cati. Era chiar înainte de 1 Decembrie, că chiar mă enervasem că erau toate străzile blocate pentru defilare. Noi nu ne putem căca de foame și ăștia o ard cu defilările militarilor rupți în cur. Că li se văd izmenele pe sub urzeala pantalonilor. Abia găsim loc de parcare, începuse să ningă ușor și am intrat cu Nelu, zicea el că au ăia acolo o cafea cu efect afrodisiac. Și aşa o țin numai în discuții cu nevastămea de ceva vreme, că nu mai am chef să mă fut cu ea. Am zis că bine, hai, și am intrat. Ne-am așezat la o masă și la masa vecină erau trei tipă. Băi, deci pe Cati am remarcat-o din prima. S-a ridicat să meargă la baie și i-am văzut șoldurile numai bune de mângâiat, țățele obraznice, picioarele fine în cizmulițe, părul lung, roșcat și ochii albaștri spre verzi în care, să-mi bag pula, m-am pierdut când s-a uitat la mine. Când a venit înapoi și s-a așezat pe scaun, m-a atins cu o bucă pe cot și mă privea pe furiș. Eu mă uitam la ea de-a dreptul, frate, îmi curgeau balele. Nelu a văzut că m-a pierdut pe drum. Îmi tot zicea de cât a câștigat el la bursă cu nu știu ce, dracu' îl mai asculta. S-a prins care e treaba și mi-a zis: „Băi, Mircea, nu pierde ocazia, că o viață are omul și o gaură în cur.“

Bine, bine, nu vreau nici eu să pierd, dar cum pula mea sa fac? Nelu s-a întors amabil către tipă și le-a întrebat politicos dacă au niște zahăr pentru diabetici. Una dintre ele, o slabănoagă blondă, a scotocit prin geantă și i-a dat. Zicea că ea ține mereu dietă, pentru că trebuie să fie în formă, că voia să devină fotomodel. Cati mă privea zâmbind și i-am zâmbit și eu, dar nu cu toți dinții, că îmi lipsea unul pentru că boul de dentist îmi întârziase o lucrare. Apoi, Nelu le întreabă dacă au o pastilă de cap, iar alta, mai plinuță un pic, a scos din geantă un medicament și i l-a dat. L-am văzut pe Nelu cum arunca discret pastila în scrumieră, în timp ce se prefăcea că o lua cu apă. Cati prinseșe curaj și se uita fix la mine. Iar eu la ea. Nelu le-a întrebat cu ce se ocupă, că nu le mai văzuse la cafeneaua asta. L-a lămurit tot slabănoaga blondă: „Păi, noi am venit aici la un fel de parastas“. „Dar cine a murit?“, a vrut să știe Nelu. „Păi, nimeni. I-a murit fostului meu iubit, adică acum un an am făcut-o pentru ultima oară, apoi el a rămas impotent. E un băiat bun și am zis că merită să venim să ne amintim cum era el odinioară. Am intrat aici, că ne era frig să mai căutăm alta.“ Nelu s-a holbat la blondă și a început să râdă. Așa ceva nu mai auzise, deși el e cel mai experimentat dintre noi. Nelu a vrut să știe povestea întreagă și a rugat-o pe Cati să facă schimb de locuri. „Eu sunt mai

bătrâior și aici mă trage curentul. Tu ești tinerică, nu simți.“ Mi-a făcut cu ochiul și s-a mutat la masa fetelor, iar Catı s-a așezat în fața mea. Băi, era frumoasă ca o prințesă. A întins mâna și s-a prezentat: „Cati“. „Mircea.“ Frate, eram pierdut! Mi-a spus că lucrează la o firmă de import-export, că stă într-o garsonieră, că are masterat și că e mulțumită. Avea o voce plăcută, vorbea încet, aşa, parcă ofta vorbele, iar eu mă gândeam cum o face în pat, cu pletele alea răsfirate pe pernă și cu țătelele alea săltărețe. Mi-a văzut verigheta pe deget și m-a întrebat dacă sunt însurat. Mi-a venit să-mi dau singur palme de bou, că nu mi-o scosesem de la mâna. „*Unii poartă verigheta la intimidare chiar dacă nu sunt însurați*“, mi-a zis Catı. „*Din păcate, eu sunt foarte însurat.*“ Iarăși am fost bou. Va crede că o fac pe familistul cu morală. Și nu știa ce mi-a venit, că am luat-o de mâna și i-am zis că aş vrea să ne cunoaștem mai bine. Ea mi-a răspuns zâmbind: „*Să eu*“. Am făcut schimb de numere de telefon și i-am zis să treacă pe la mine pe la birou. Voiam să vadă că nu sunt un terchea-berchea. Ea a zis că vine. Nelu se hăhăia cu gagicile. I-am zis că trebuie să plecăm și i-am sărutat mâna lui Catı, iar ea m-a mândgăiat ușor pe obraz. Băi, deci m-am înmuiat acolo.

După două zile, am sunat-o pe Catı, că numai la ea mă gândisem, și mi-a zis că trece pe la mine pe la

birou. A venit spre sfârșitul programului, m-am dat mare pe-acolo, apoi am tras-o la mine în brațe și am sărutat-o, iar ea mi s-a frecat în poală. Simteam că plesnesc dacă nu i-o pun acolo. Atunci, ea mi-a zis să mergem la ea, că nu ne deranjează nimeni. Iar acolo fix așa a fost, cum mi-am imaginat eu în cafenea: cu plete răsfirate pe pernă, țăte săltărețe și oftaturi în mare stil. Băi, mi se scoală și acum, numai când îmi amintesc. De Crăciun, am avut prima noastră ceartă, că voia să vin la ea. „*Măi, Catı, am copii, trebuie să stau cu ei, să facem pomul.*“ Ea s-a oferit să vină costumată în Crăciuniță, cu daruri, dar nu am vrut să amestec lucrurile. Frate, familia e familie, distracția e distracție! Dar i-am zis să se costumeze, că trec eu pe la ea să îi aduc un dar, hehe. Când nevastă-meas-a dus cu copiii la naști, am trecut pe la Catı și i-am tras-o Crăciuniței ca la carte. Și nici nu s-a mai plâns că stă singură de Sărbători.

Bun, deci iau din cafeneaua asta niște prăjituri și praline, că au tot felul de finețuri, și cu ocazia asta îi mulțumesc și pe ăia mici. Iar soacră-meas, dacă nu-i convine, să-și cumpere ea ce vrea și să nu mă fută la cap. Mi-e și groază că vine Paștele și o să vrea toate să le plimb pe undeva. Aoleu, nu i-am luat lui Catı nimic! Dar își primește ea cadoul din pantaloni acuși, hehe.

## 2. PAȘTELE AMANTELOR

Bine că nu mai plouă. Măcar azi, cât mai am și eu liber. De Înviere, m-a făcut ciuciulete, dar nu mi-a stins lumina din candelă. Le-am dat lumină tuturor babelor de pe scară, că mă pândeau ca niște hiene, de după uși. „*Mvaaaii, ce frumos că mergi să iezi lumină, Cătișor dragă. Că noi suntem bătrâne și abia urcăm scările.*” Catele dracului. În afara de Paște, când sunt bună să le aduc lumină, și de Crăciun, când le mai fac cumpărături, mă bârfesc de n-au aer. Că cine vine la mine, că cine iese, că cu cine mi-o trag, că cu cine nu mi-o trag. În fond, sunt nemăritată, fără obligații, dar le freacă pe ele grija. Odată, s-au vorbit și mi-au făcut cunoștință cu un nepot de-al uneia din provincie, un pămpălău. Când i-am pus mâna pe fund, a sărit ca ars și m-a părât la mătușă-sa. Iar aia a umplut blocul că ce perversă sunt, hihi. Dar

eu de-a naibii am făcut, ca să scap de prost. Pentru că, în rest, îl iubesc pe Mircea. Alt prost și asta. În loc să-și lase nevasta și să stea cu mine, se ascunde sub fustele ei când îl pisez. Uite, ca de exemplu, azi. I-am zis să vină la mine, măcar în a doua zi de Paște. Că în prima, am înteles, stă cu familia să ciocnească ouă. Să vadă nevastă-sa ce soț bun și tată grozav are la copii. Să se îndoape cu toții. El să îi laude măncarea, iar ea să se ude toată. Tânără, nici măcar nu știe să facă sex ca lumea. I-a turnat repede doi plozi, să-l lege, și crede că asta e totul. Iar el, și mai tâmpit, stă să mănânce ce îi face ea. Ce, eu nu știu să gătesc? Și îi mai fac și alte chestii, de îi trece foamea pe loc. Ia să vedem, unde e iubi? *Mircea checked in at Ploiești on Foursquare.* Poftim? Zicea că merge mâine la măsa la Ploiești, că azi vine la mine. Ia să-i dau un sms. *Când ajungi la mine? Te pupesc.* Așa, să nu se prindă că verific ce face. Vai, ce vreme frumoasă, numai bună de ieșit. Nesimțitul asta nu mă scoate nicăieri. O zi am fost la munte și am văzut doar tavanul. Și nici la sms nu răspunde, cretinul dracului. Ia să-l sun. Că, dacă n-o putea vorbi, închide el. Păi, sigur, așa, nici nu răspunzi, nici nu încrizi. Să mă lași ca proasta să sun în gol. A naibii, aia care te mai caută! Ia te uită! S-a facut ora unu și n-am mâncat nimic.

Poate să dă un semn Mircea și mâncăm împreună. Mda, niciun sms. Ia să văd pe Facebook, dacă a postat ceva. *Mircea is at Coliba Haiducilor at Poiana Brașov.* Ceee? Poiana Brașov? Ce cauță acolo? Iar eu stau aici, cu mâțele chiorăind de foame. O fi cu serviciul plecat, că e solicitat rău. A plecat pe nepusă masă și nu a avut timp să mă anunțe. Da, asta e! Dragul de el, poate ajunge până la cinci și mâncăm atunci. Dar când s-a făcut ora trei? Phii, ce miros de grătar vine de la vecini! Și ăștia se dau familie fericită, iar el se holbează la țățele mele. Alaltăieri, când nevastă-sa făcea curat acasă, el stătea pe chat cu o brunetă, prietenă cu Roxi. Ia să-i mai dau un sms lui Mircea. *Mai vîi azi, iubi?* Așa. Să pregătesc eu masa, să nu pierdem timpul când o veni. Aici stă coșulețul cu ouă, aici drobul și aici pasca. Le-am luat de la Auchan, dar ce trebuie să știe el... Destul că-l îndoapă nevastă-sa, cred că dinadins o face. Vrea să-l îngrașe și să nu se mai uite altă femeie la el. Dar eu tot îl iubesc pe Mirciulică. Mi-a adus pantofii cumpărăți de nevastă-sa, că ei îi erau mici. Păi, normal, ea are picior de țărancă, nu finuț ca al meu, de prințesă.

Ia să vedem dacă a plecat de la Poiană. Sigur e pe drum. WTF? Poze cu mâncare? Eu îl aştept cu masa, iar el se îndoapă ca porcul și se mai și laudă la toata lumea? Aahh, ce-mi vine să îi comentez una acum!

Dar nu, eu sunt o doamnă. Nu ca necrescută de nevastă-sa, care se bagă în seamă peste tot. Ia, ce mâncă? Păi, da, friptură cu salată. Și asta, asta de aici e mâna ei, îi știu unghiile alea boante de gospodină. Deci nu e cu serviciul, e cu ea. Boul dracului! Când ea ținea post, eu eram bună să mi-o tragă! Nu mai pupi tu păsărică, Mirciulică! Să i-o tragi lu' mă-ta!

Deja e trecut de cinci. Și n-am mâncat nimic. Am stat după curul ăstuiua. Și le-am zis și fetelor că nu pot merge cu ele la pădure. Acum, stau ca proasta, singură cuc. Ia să beau niște vin. Poate apare Mircea la cină. Ce apus frumos! Când l-am cunoscut pe Mircea, la fel se vedea apusul pe geamul biroului. Că era o canapea înaltă, iar ferestrele, mari. Și el mi-a zis să nu mă mai mir că se grăbește, pentru că i-a dat nevastă-sa o listă cu cumpărături. Ăsta e Mircea, nu e romantic, dar are un suflet de aur. De Revelion, nu a putut scăpa de nevastă-sa, iar mie mi-a luat un bilet la Romexpo. M-au dansat toți moșii și bărbații mai tineri băuți, spre disperarea soților, care m-ar fi ucis pe loc. Iar iubi, dragul de Mircea, mi-a dat un sms la miezul nopții și mi-a urat „An Nou fericit!“. Când i-am mulțumit, a zis că din greșeală a dat. Dar ce să zică, dacă era și coțohârla de nevastă-sa în ceafa lui? Ia să-mi mai pun un pahar cu vin. Mircea n-a mai postat nimic. Sigur e pe drum. Ia să-i dau un sms.

Respect părinte! *Iubi, te aştept!* Aşa. M-a cam ameţit vinul ăsta, că n-am mâncat nimic. Dar cine mă vede? Ia să mă dau cu rimel şi ruj, parcă văd că apare iubi la uşă. Stai aşa, am primit un sms. E de la Mircea. *Nu mă mai fute la creieri. Nu sunt singur.* Dragul de el, a trecut peste toate obstacolele şi mi-a scris. Precis că mi-a scris de la WC, ca să nu-l vadă scoropia aia. Dar mi-a scris.

S-a făcut nouă. Să bag mâncarea la frigider. Mâine e tot Paşte şi sigur apare Mircea.

### 3. PAŞTELE AMANȚILOR ÎNSURATI

Mă simt ca dracu'. N-aveam niciun chef să vin la serviciu azi, dar m-a chemat nefutu' ăsta de şef. Şi mă doare capu' de-mi plesneşte. Bun a fost vinul ăla adus de Costel! Bine, le-am cam amestecat cu alea de la Coliba Haiducilor, dar bun şi ăla. Şi chelnerul, un panglicar... Dar mâncarea a întrecut orice. A fost mai bună şi decât aia de-o face Teo, nevastămea. M-a enervat ieri de-mi venea să plec şi să o las acolo. Să se întoarcă pe jos la Bucureşti, în pula mea. Nimic nu o mulţumeşte. Că de ce am mers la Poiana Braşov, că ea voia să vadă Peleşul. M-a căpiat cu Peleşul ei, cred că l-a văzut de cinşpe ori. Ce dracu' o mai vrea să vadă? A numărat toate moliile de acolo. Şi cred că era şi regele, ca omu', la masă, de Paşte. A strămbat din nas şi la mâncare, că ea nu bea vin